

paa andre vigtige Punkter kunne faae denne Lov bragt i en Stikkelse, som kan lede til Gaabet om, at den kan blive vedtagen, og dette tror jeg ikke er Tilfældet. Jeg skal i denne Henseende forholde mig saaledes, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer) lovede, at han vilde forholde sig, men som han ikke gjorde, idet han anstillede adskillige Betragtninger, som ialtsald ikke efter min Mening sigtede til det Maal at være meget kort under den Forudsætning, at man dog ikke kom videre alligevel. — Forskjellen imellem det, som Lovforslaget indeholder, og det, som er fremkommet i Flertallets Endringsforslag, er nemlig saa stor, at jeg ikke kan se, at der er noget Haab om at kunne tilveiebringe Enighed. Regjeringens Forslag gaar ud fra, at dette Lovforslag i det Hele ikke tilsigter nogen Lønningsforringelse, men derimod en Lønningsforbedring, og det er rigtigt — som det ærede Medlem bemærkede —, at det, der har været det Bestemte ved Lønningsstaternes Opsvølse, er det, at de Vedkommende burde have deres tidligere Løn med 1 Læg af Dyrtdistiløget, hvilket jo vilde være ensbetydende med, at deres Lønningsforhold i Virkeligheden ikke bleve forandrede, men at de beholdt, hvad de havde. De Lønningsstatser, som ere angivne i Regjeringsforslaget, sigte altsaa til en Opfyldelse af dette Maal, og det vil efter Beregningen bevirke en Udgiftsforøgelse af omtrent 40,000 Kr. Det ærede Læg vil imidlertid se, hvor langt vi ere fra at opfylde dette Maal gennem det, der agtes dem tildelt ved Flertallets Forslag, idet disse kun bevirke en Merudgift til Lønningerne af 7,540 Kr. med et lille Tillæg som Følge af de Forandringer, som ere fremkomne paa Forslaget, siden det sidst forelaa, og som er betegnet af den ærede Ordfører for Udvalget, men som ikke figurerer med store Summer. Det er altsaa et Spring fra 40,000 Kr. til, lad os sige 8—9,000 Kr., mere tror jeg i ethvert Fald ikke, det er. — For at betegne Mindretallets Stilling til Lovforslaget vil jeg sige, at Vedtagelsen af Mindretallets Forslag vil bevirke en Merudgift til Telegrafvæsenets Lønning af 26,600 Kr. Det er Forskjellen mellem disse to Forslag. Naar man nu, hvad jeg jo nok tror, man vil, drager dette Resultat af Beregningerne i Tviul og siger: Der er jo tillagt Alderstillaag i større Maal end tidligere, og jeg er saameget mere tilbøielig til at tro dette, som den ærede Ordfører sagde, at der var tillagt Telegrafister og Overtelografister et større Alderstillaag, er det jo ogsaa af de Ting, som se meget godt ud, men som ret befete have overmaade lidet at betyde. Der var tillagt Telegrafisterne et Tillæg af 100 Kr. med 5 Aars Mellemrum indtil 400 Kr. og Overtelografisterne et lignende Tillæg indtil 500 Kr. Nu har ganske vist Udvalget forandret dette til, at der opnaas 500 og 600 Kr., men huft vel paa, at disse 600 Kr. først opnaas efter 30 Aars

Tjeneste, og det er dog virkelig en Gave, som ikke har overmaade stor Værdi for de fleste, og da ovenikjøbet kun i det Tilfælde, at de befinde sig i deres Stilling som Overtelografister endnu til den Tid; ere de gaaede videre, faae de Intet, saa begynde de paa et andet Alderstillaag. Men, de Vilkaar, der bydes, ere ganske vist af den Bestaafenhed, at Regjeringen ikke alene ikke kan modtage dem; men, hvis det er Meningen, at man vil staa fast ved dem uden at gaa Regjeringen endogjaa betydelig indøde, indser jeg end ikke Nytten af at forhandle længere om denne Sag. Jeg skal nu anføre et Par enkelte Exempler paa de Resultater, som Vedtagelsen af Flertallets Forslag vilde have med Hensyn til f. Ex. Telegrafisternes Lønning. Den rundeligere Meddelelse af Alderstillaag, det noget højere Beløb i Alderstillaag nemlig 500 Kr., som Telegrafisterne kunne komme til, vil kun komme to Personer tilgode, men de Personer ere stilledes saaledes, at de ikke destomindre, naar de efter 25 Aars Tjeneste have opnaaet dette Alderstillaag, dog efter den Tid ville faae en Mindreindtægt af 60 Kr. Det er dem, som ere allerbedst stilledes. Hvad Overtelografisterne angaar, er der 7, der ville faae Gavn af det højeste Tillæg, men disse 7 ville ligeledes tabe i den Indtægt, de nu have, uagtet de som en Karitéet have været i Tjenesten i saa lang Tid. Jeg kunde godt anføre flere Exempler, som ere mig opgivne, men jeg har en Tvivl om, at de ville øve nogen større Indfyldelse. Saameget vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at det vilde være i højeste Grad besynderligt, dersom man ligeoversfor en Administrationsgren, der lægger større og større Krav paa Embeds- og Bestillingsmændenes Virksomhed, idet f. Ex. Besørgelsen af Telegrammer i de 8 første Maaneder af det nys endte Finantsaar er stegen med 16 pCt, hvilket er en betydelig Opgang, vil stille sig saaledes, at de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd samtidig blive afslagne ringere, end de have været hidtil. Det synes mig at være temmelig urigtigt, og jeg tror ikke, at der kan være Tale om nogen virkelig frugtbringende Forhandling, saalange det Flertal, der har sat disse karrige Vilkaar, staa fast paa dem og ikke vil fravige dem. Det skulde være mig en overordentlig stor Tilfredsstillelse inden Sagens 3die Behandling at forhandle med det ærede Udvalg, og jeg vilde gjøre det med den største Willighed, dersom det ærede Udvalg vil gjøre sig fortroligt med den Tanke at maatte nærme sig til det, jeg har be- gjært. Jeg anser det for at være i den Grad billigt og i den Grad beskedent, at der ganske vist ikke kan være Tale om store Forandringer, ja, jeg vil endogjaa overmaade nødig gaa ind paa nogen Forandring. Imidlertid vil jeg dog ikke med fuldkommen Sikkerhed sige, at en Forhandling under Forudsætning af, at det ærede